

Lovforslag nr. L 63

Folketinget 2017-18

Fremsat den 11. oktober 2017 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Azerbajjan

§ 1. Bestemmelserne i overenskomst af 17. februar 2017 mellem Kongeriget Danmark og Republikken Azerbajjan til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter, jf. bilag 1, gælder her i landet.

§ 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

**OVERENSKOMST
MELLE
KONGERIGET DANMARKS REGERING
OG REPUBLIKKEN AZERBAIJANS REGERING**

**TIL UNDGÅELSE AF DOBBELTBESKATNING OG
FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE
FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMSTSKATTER**

Kongeriget Danmarks Regering og Republikken Azerbajjans Regering, der ønsker at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse, for så vidt angår indkomstskatter,

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

PERSONER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN

Denne overenskomst finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

SKATTER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN

1. Denne overenskomst finder anvendelse på indkomstskatter, der pålignes på vegne af en kontraherende stat eller af dens administrativt-territoriale underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvordan de opkræves.

2. Som indkomstskatter anses alle skatter, der pålignes hele indkomsten eller dele af indkomsten, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gage eller lønninger udbetalt af foretagender.

3. De gældende skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, er især:

a) I Azerbajjan:

- (i) skatten på juridiske personers fortjeneste (the profit tax of legal persons),
- (ii) indkomstskatten for fysiske personer (the income tax of individuals),
(hereafter omtalt som "azerbajjanske skatter").

b) I Danmark:

- (i) indkomstskatten til staten,
- (ii) den kommunale indkomstskat,
(herefter omtalt som "danske skatter").

4. Overenskomsten finder også anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for overenskomstens undertegnelse pålignes som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De

kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

Artikel 3

ALMINDELIGE DEFINITIONER

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den betydning, der er angivet nedenfor:

- a) udtrykkene ”en kontraherende stat” og ”den anden kontraherende stat” betyder Danmark eller Azerbajjan, alt efter sammenhængen,
- b) udtrykket ”Azerbajjan” anvendt i geografisk forstand betyder Republikken Azerbajjans territorium, herunder den del af det Kaspiske Hav (Sø), der tilhører Republikken Azerbajjan, lufrummet over Republikken Azerbajjan, hvor Republikken Azerbajjans suverænitetsrettigheder og jurisdiktion er gældende for så vidt angår undergrunden, havbunden og naturforekomster og ethvert andet område, som er eller senere måtte blive betegnet som sådan i overensstemmelse med international ret og Republikken Azerbajjans lovgivning.
- c) udtrykket ”Danmark” betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området. Udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland,
- d) udtrykket ”person” omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer,
- e) udtrykket ”selskab” betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person,
- f) udtrykkene ”foretagende i en kontraherende stat” og ”foretagende i den anden kontraherende stat” betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat,
- g) udtrykket ”international trafik” betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat,
- h) udtrykket ”statsborger” betyder:
 - (i) enhver fysisk person, der har indfødsret en kontraherende stat,
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver sammenslutning, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat,
- i) udtrykket ”kompetent myndighed” betyder:

i Azerbajjan: Finansministeriet og Skatteministeriet,
i Danmark: Skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret heri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på det tidspunkt i denne stats lovgivning med henblik på de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i denne stats skattelove skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne stats andre love.

Artikel 4

SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket ”en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat” enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne stat og enhver dertil hørende administrativ-territoriel underafdeling eller lokal myndighed. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne stat.

2. En juridisk person, som er etableret i en kontraherende stat efter denne stats lovgivning med det formål at stille pensioner og andre lignende ydelser til rådighed for fysiske personer, og som generelt er fritaget for beskatning i denne stat, skal ved anvendelsen af denne overenskomst anses for at være hjemmehørende i denne kontraherende stat.

3. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:

- a) Han skal anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser).
- b) Hvis det ikke kan afgøres, i hvilken stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til rådighed i nogen af staterne, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han sædvanligvis har ophold.
- c) Hvis han sædvanligvis har ophold i begge stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor han er statsborger.
- d) Hvis han er statsborger i begge stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.

4. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den stat, hvor sædet for den virkelige ledelse findes.

Artikel 5

FAST DRIFTSSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket ”fast driftssted” et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket ”fast driftssted” omfatter især:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes,
- b) en filial,
- c) et kontor,
- d) en fabrik,
- e) et værksted,
- f) en installation, en indretning eller et fartøj, eller ethvert andet sted, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, men kun hvis efterforskningsvirksomheden varer ved i mere end 30 dage inden for en 12-månedersperiode,
- g) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. Udtrykket ”fast driftssted” anses også for at omfatte:

- a) en byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde, men kun hvis bygge-, anlægs- eller monteringsarbejdet varer i mere end 12 måneder,
- b) et foretagendes levering af tjenesteydelser, herunder konsulentbistand, gennem ansatte eller andet personale engageret af foretagendet til det pågældende formål, men kun hvis sådan virksomhed (for det samme projekt eller et projekt forbundet hermed) i en kontraherende stat varer ved i en periode på 6 måneder inden for en 12-månedersperiode.

4. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel anses udtrykket ”fast driftssted” for ikke at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet,
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering,
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende,
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet,
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller afhjælpende karakter for foretagendet,
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver kombination af de aktiviteter, der er nævnt i litra (a)-(e), forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller afhjælpende karakter.

5. Hvis en person, som ikke er en sådan uafhængig repræsentant som omhandlet i stykke 7, handler på et foretagendes vegne, og denne person i en kontraherende stat har og sædvanligvis udøver en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, anses dette foretagende uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2 for at have et fast driftssted i denne stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i

stykke 4, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i dette stykke.

6. Et forsikringsforetagende, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, anses uanset de foregående bestemmelser i denne artikel for at have fast driftssted i den anden kontraherende stat, dog ikke for så vidt angår genforsikring, hvis foretagendet opkræver forsikringspræmier på denne anden stats område eller forsikrer risici dér gennem en person, som ikke er en sådan uafhængig repræsentant som omhandlet i stykke 7.

7. Et foretagende anses ikke for at have et fast driftssted i en kontraherende stat, alene fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne stat gennem en mægler, kommissær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed.

8. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrollerer eller kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), medfører ikke i sig selv, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

INDKOMST AF FAST EJENDOM

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst fra land- eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket "fast ejendom" har samme betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket omfatter i alle tilfælde tilhører til fast ejendom, besætning og udstyr, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineforekomster, kilder og andre naturforekomster, herunder olie, gas og stenbrud. Skibe og fly anses ikke for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, som anvendes ved udøvelsen af frit erhverv.

Artikel 7

FORTJENESTE VED ERHVERVSVIRKSOMHED

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Hvis et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted, skal der, medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lig-

nende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste fradrages omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andetsteds.

4. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, kan intet i stykke 2 forhindre denne kontraherende stat i at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den valgte fordelingsmetode skal dog være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

5. Ingen fortjeneste kan henføres til et fast driftssted, blot fordi dette driftssted har foretaget indkøb af varer til foretagendet.

6. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter den samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

7. Hvis fortjeneste omfatter indkomst, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, berøres bestemmelserne i disse artikler ikke af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

FORTJENESTE VED INTERNATIONAL TRAFIK

1. Indkomst eller fortjeneste erhvervet af en person, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved drift af skibe eller fly i international trafik, kan kun beskattes i denne stat.

2. Ved anvendelsen af denne artikel skal fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik omfatte:

- a) fortjeneste ved lejlighedsvis udlejning af skibe eller fly uden besætning ("bareboat") i international trafik,
- b) fortjeneste fra brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhængere og lignende udstyr til transport af containere),

når sådan virksomhed har nær tilknytning til drift af skibe eller fly i international trafik.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

4. Hvis foretagender fra forskellige lande er blevet enige om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel af konsortiet, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 9

FORBUNDNE FORETAGENDER

1. Hvis

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i nogle af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Hvis en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

UDBYTTE

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige:
 - a) 5 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab bortset fra et interessentskab, der direkte ejer mindst 20 pct. af kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet, og forudsat at der er foretaget en investering på mindst en million (1.000.000) Euro eller et tilsvarende beløb i enhver anden valuta i kapitalen hos det selskab, der udbetaler udbyttet.
 - b) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelse af disse begrænsninger.

Dette stykke berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket ”udbytte” som anvendt i denne artikel betyder indkomst af aktier, stifterandele eller andre rettigheder, som ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst fra aktier i henhold til lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv gennem et dér beliggende fast sted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af

udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 og artikel 14 anvendelse.

5. Hvis et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

Artikel 11

RENTER

1. Renter, som hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige 8 pct. af renternes bruttobeløb.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 skal renter, som hidrører fra en kontraherende stat, fritages for beskatning i denne stat hvis:

(a) betaleren af renterne er denne kontraherende stats regering eller en dertil hørende administrativ-territoriel underafdeling eller lokal myndighed eller denne stats centralbank, eller

(b) renterne betales til den anden kontraherende stats regering eller en dertil hørende administrativ-territoriel underafdeling eller lokal myndighed eller denne stats centralbank, eller

(c) den retmæssige ejer af renterne er en af de følgende institutioner i den anden kontraherende stat:

(i) for så vidt angår Azerbajjan: the State Oil Fund,

(ii) for så vidt angår Danmark: Investeringsfonden for Udviklingslande (IFU).

4. Udtrykket ”renter” betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser, og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agibeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Straftillæg anses ikke for renter i relation til denne artikel.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 og artikel 14 anvendelse.

6. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehøren-

de i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renterne er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne renter dog anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

7. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

ROYALTIES

1. Royalties, som hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i henhold til lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige:

a) 5 pct. af bruttobeløbet af royalties betalt i forbindelse med anvendelsen af patent, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller proces, eller oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer,

b) 10 pct. af royaltybeløbet brutto i alle andre tilfælde.

3. Udtrykket ”royalties” betyder i denne artikel betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller proces, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer (know-how).

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 og artikel 14 anvendelse.

5. Royalties anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted eller et fast sted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet blev stiftet, og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted eller fast sted, skal sådanne royalties dog anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted eller faste sted er beliggende.

6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

KAPITALGEVINSTER

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom, som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes af denne anden stat.
2. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af aktier, hvis værdi for mere end 50 procents vedkommende direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.
3. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, eller ved afhændelse af rørlig ejendom, der tilhører et fast sted, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, har til rådighed til udøvelse af frit erhverv i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet) eller et sådant fast sted, kan beskattes i denne anden stat.
4. Fortjeneste, der erhverves af et foretagende i en kontraherende stat ved afhændelse af skibe eller fly, som anvendes i international trafik, eller af rørlig formue, som hører til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i denne stat.
5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre aktiver end dem, der er nævnt i stykke 1, 2, 3 og 4, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.
6. Hvis foretagender fra forskellige lande er blevet enige om at drive skibe eller fly i international trafik gennem et forretningskonsortium, finder bestemmelserne i stykke 4 kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel af konsortiet, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 14

FRIT ERHVERV

1. Indkomst ved frit erhverv eller ved andet arbejde af selvstændig karakter erhvervet af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne stat, undtagen i følgende tilfælde, hvor indkomsten også kan beskattes i den anden kontraherende stat:
 - (a) hvis han har et fast sted, som til stadighed står til rådighed for ham i den anden kontraherende stat med henblik på udøvelse af hans virksomhed. I så fald kan kun den del af indkomsten, som kan henføres til dette faste sted, beskattes i den anden kontraherende stat, eller

(b) hvis hans ophold i den anden kontraherende stat strækker sig over en eller flere perioder, der tilsammen udgør eller overstiger 183 dage i enhver 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår. I så fald kan kun den del af indkomsten, som er erhvervet for virksomhed udført i denne anden kontraherende stat, beskattes i denne anden stat.

2. Udtrykket "frit erhverv" omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelsesmæssig eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor.

Artikel 15

PERSONLIGT ARBEJDE I ANSÆTTELSESFORHOLD

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 16, 18 og 19 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for arbejde i ansættelsesforhold kun beskattes i denne stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført dér, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for arbejde i ansættelsesforhold udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte stat, hvis:

- a) modtageren opholder sig i den anden stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat, og
- c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, beskattes i denne stat.

Artikel 16

BESTYRELSESHONORARER

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelse i et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17

KUNSTNERE OG SPORTSFOLK

1. Uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, varieté-, radio- eller fjernsynskunstner eller musiker, eller som sportsudøver ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne stat.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, der udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artiklerne 7, 14 og 15 beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøvernes virksomhed udøves.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse på indkomst, der erhverves ved virksomhed, som udøves i en kontraherende stat af kunstnere eller sportsudøvere, hvis besøget i denne stat er helt eller delvist understøttet af offentlige midler fra den ene eller begge kontraherende stater eller administrativ-territorielle underafdelinger eller lokale myndigheder. I sådanne tilfælde kan indkomsten kun beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstneren eller sportsudøveren er hjemmehørende.

Artikel 18

PENSIONER

1. Medmindre artikel 19, stykke 2, medfører andet, kan pensioner, der hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, beskattes i den førstnævnte stat.
2. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager efter enhver ordning fra midler tilvejebragt af den anden stat eller en dertil hørende administrativ-territoriel underafdeling eller lokal myndighed, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 19

OFFENTLIGT HVERV

1. a) Gage, løn og andre lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende administrativ-territoriel underafdeling eller en lokal myndighed heraf til en fysisk person for udførelse af hverv med udøvelse af myndighedsfunktion for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
b) Sådant gage, løn eller andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne stat, og den pågældende er en i denne stat hjemmehørende person, som:
 - (i) er statsborger i denne stat; eller
 - (ii) ikke blev hjemmehørende i denne stat alene med det formål at udføre hvervet.
2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed heraf, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne stat.
b) Sådanne pensioner kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne stat.
3. Bestemmelserne i artiklerne 15, 16, 17 og 18 finder anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag, og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat eller en dertil hørende administrativ-territoriel underafdeling eller en lokal myndighed heraf.

Artikel 20

STUDERENDE

Beløb, som modtages med henblik på underhold, studium eller lignende uddannelse af en studerende eller lærling, der er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat var hjemmehørende i den

anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, beskattes ikke i denne stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 21

ANDRE INDKOMSTER

1. Indkomster, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.
2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis modtageren, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 henholdsvis artikel 14 anvendelse.
3. Overenskomsten finder ikke anvendelse på kildeskatter på spille- og lotterigevinster.

Artikel 22

METODE TIL OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING

1. I Azerbajjan skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

Hvis en person, der er hjemmehørende i Azerbajjan, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal den skat, der er betalt i Danmark af denne indkomst, modregnes i den skat, som denne person skal betale i Azerbajjan af den pågældende indkomst. Dette fradrag skal dog ikke overstige den skat, der er beregnet af indkomsten efter Azerbajjans lovgivning og skatteregler.

2. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- a) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Azerbajjan, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet, nedsætte den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Azerbajjan.
- b) Denne nedsættelse kan dog ikke overstige den del af indkomstkatten, beregnet inden fradraget er givet, som kan henføres til den indkomst, der kan beskattes i Azerbajjan.
- c) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Azerbajjan, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal nedsætte indkomstkatten med den del af indkomstkatten, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra Azerbajjan.

Artikel 23

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere i en kontraherende stat kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet. Uanset bestemmelserne i artikel 1 finder denne bestemmelse også anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en eller begge de kontraherende stater.
2. Statsløse personer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan ikke i nogen af de kontraherende stater undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i den pågældende stat under samme forhold, særligt med hensyn til skattemæssigt hjemsted, er eller måtte blive undergivet.
3. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat, der driver samme virksomhed. Denne bestemmelse kan ikke fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.
4. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 7 eller artikel 12, stykke 6, finder anvendelse, kan renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, fradrages ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte stat.
5. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte stat undergives nogen beskatning og dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.
6. Uanset bestemmelserne i artikel 2 finder bestemmelserne i denne artikel anvendes på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 24

FREMGANGSMÅDEN VED INDGÅELSE AF GENSIDIGE AFTALER

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for ham nedfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler, der måtte være foreskrevet i disse staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 23, stykke 1, for den kompetente myndighed, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden 3 år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med denne overenskomst. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne overenskomst. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, der ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, herunder gennem en fælles kommission, der består af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 25

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, som pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres administrativ-territorielle underafdelinger eller lokale myndigheder, i det omfang denne beskatning ikke strider med overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Enhver oplysning, som en kontraherende stat har modtaget i medfør af stykke 1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsforfølgning eller afgørelse af klager med hensyn til de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsynet med førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller retsafgørelser.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- 1) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- 2) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- 3) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn (ordre public).
4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i overensstemmelse med denne artikel, skal den anden kontraherende stat bruge sine foranstaltninger til indhentning af oplysninger for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, selv om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til

egne skattemæssige formål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i stykke 3, men i intet tilfælde kan sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

Artikel 26

DIPLOMATISKE REPRÆSENTATIONER OG KONSULÆRE EMBEDER

Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af diplomatiske repræsentationer eller konsulære embeder nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 27

IKRAFTTRÆDEN

1. Hver af de kontraherende stater skal ad diplomatisk vej give underretning til den anden om afslutningen af de nødvendige interne statslige procedurer eller andre nødvendige forfatningsmæssige procedurer.

2. Overenskomsten træder i kraft på datoen for den sidste af disse underretninger, og dens bestemmelser finder anvendelse i begge kontraherende stater:

- a) for så vidt angår kildeskatter, for beløb opkrævet eller godskrevet den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft, og senere,
- b) for så vidt angår andre skatter, for skatteår, som begynder den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor overenskomsten træder i kraft, og senere.

Artikel 28

OPSIGELSE

Denne overenskomst forbliver i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelsen mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår efter en periode på 5 år fra det år, hvori overenskomsten træder i kraft. I så fald skal overenskomsten ophøre med at have virkning:

- a) for så vidt angår kildeskatter, for beløb opkrævet eller godskrevet den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor meddelelse om opsigelse af overenskomsten er givet, og senere,
- b) for så vidt angår andre skatter, for skatteår, som begynder den 1. januar i det kalenderår, der følger efter det år, hvor meddelelse om opsigelse af overenskomsten er givet, og senere.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i to eksemplarer i Baku, den 17. februar 2017, på dansk, azerbajjansk og engelsk, således at alle tekster har samme gyldighed. I tilfælde af uoverensstemmelse om fortolkningen skal den engelske tekst anvendes.

For Kongeriget Danmarks Regering

Karsten Lauritzen

For Republikken Aserbajdjan Regering

Fazil Asad oglu Mammadov

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrunden for dobbeltbeskatningsoverenskomsten og dens indhold
3. Dobbeltbeskatningsoverenskomstens betydning i forhold til intern dansk skatteret
 - 3.1. Betydningen for dansk begrænset skattepligt af indkomst her fra landet
 - 3.2. Betydningen for dansk fuld skattepligt af indkomst fra Azerbaijan
 - 3.3. Fuld skattepligt for personer og selskaber med »dobbelt domicil« og hjemsted i Azerbaijan efter overenskomsten
 - 3.4. Særlige artikler
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Dobbeltbeskatningsoverenskomster bidrager til økonomisk udvikling ved at skabe klarhed over virksomheders skattemæssige forhold og ved at sikre, at dobbeltbeskatning undgås. Dette understøtter samhandel og investeringer til gavn for begge parter. Derudover styrker dobbeltbeskatningsoverenskomster samarbejdet mellem landenes skattemyndigheder, hvilket bl.a. bidrager til bekæmpelse af international skatteunddragelse.

Regeringen ønsker derfor at udbygge og vedligeholde Danmarks net af dobbeltbeskatningsoverenskomster. Dette skal ske gennem indgåelse af nye overenskomster og ved revision af eksisterende overenskomster, således at de er opdateret med seneste internationale standarder samt giver gode vilkår for danske virksomheder, borgere og skattemyndighedernes opgaveudførelse.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to lande har som hovedformål at ophæve international dobbeltbeskatning i forholdet mellem disse lande. Overenskomsten medvirker derved til at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatning kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem landene og samhandlen. Desuden danner overenskomsten grundlag for administrativt samarbejde mellem de to landes skattemyndigheder.

En dobbeltbeskatningsoverenskomst forbedrer de skattemæssige betingelser for aftalelandenes selskaber og personer ved grænseoverskridende investering, etablering eller arbejde – både som følge af, at eventuel dobbeltbeskatning undgås, og som følge af at der er større klarhed over de skattemæssige konsekvenser af økonomiske dispositioner.

Endelig indeholder en dobbeltbeskatningsoverenskomst elementer, som bl.a. styrker myndighedssamarbejdet mellem landenes skattemyndigheder samt bekæmpelsen af international skatteunddragelse m.v.

Lovforslaget har til formål at gennemføre den dansk-azerbajanske dobbeltbeskatningsoverenskomst, når overens-

komstens betingelser herfor er opfyldt. Med en vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget samtykke i medfør af grundlovens § 19 til, at regeringen på Danmarks vegne tiltræder overenskomsten. Overenskomsten træder i kraft, når den er tiltrådt af både den danske og azerbajanske regering.

Danmark har ikke tidligere haft en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Azerbaijan.

2. Baggrunden for dobbeltbeskatningsoverenskomsten og dens indhold

En dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem to stater har som hovedformål at undgå international dobbeltbeskatning som følge af, at begge stater beskatter en person eller et selskab af den samme indkomst. Det sker typisk, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat, modtager indkomst fra den anden stat.

Danmark beskatter som hovedregel efter globalindkomstprincippet. Det betyder, at en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Danmark, som udgangspunkt er fuldt skattepligtig til Danmark, dvs. skattepligtig af samtlige sine indkomster, hvad enten de hidrører her fra landet eller ikke. Det følger af statskattelovens § 4.

Samtidig har Danmark regler om begrænset skattepligt for personer og selskaber, der ikke er omfattet af fuld skattepligt, men som modtager indkomst fra kilder i Danmark. Den begrænsede skattepligt medfører, at Danmark beskatter personer og selskaber, som er hjemmehørende i andre stater, af en række indkomsttyper, som de pågældende modtager fra Danmark. Kildeskattelovens § 2 og selskabsskattelovens § 2 opregner de indkomsttyper, der er omfattet af begrænset skattepligt.

Azerbajjan har tilsvarende regler om fuld skattepligt for personer og selskaber, som er hjemmehørende i denne stat, og om begrænset skattepligt for personer og selskaber i andre stater, som modtager indkomst fra kilder i denne stat. Hvis eksempelvis en person eller et selskab, som er hjem-

mehørende i Azerbajjan, modtager indkomst fra kilder i Danmark, vil Danmark beskatte denne indkomst, hvis de danske regler om begrænset skattepligt er opfyldt. Imidlertid vil modtageren også være skattepligtig af den pågældende indkomst i Azerbajjan i overensstemmelse med de azerbajjanske skatteregler (globalindkomstprincippet). Hvis der ikke er en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem de to stater, vil begge stater kunne beskatte fuldt ud efter deres interne regler, og der kan dermed foreligge et tilfælde af dobbeltbeskatning. Tilsvarende gælder for indkomst fra Azerbajjan, som modtages i Danmark.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Azerbajjan skal hindre denne dobbeltbeskatning, og dette formål kan kun opnås ved, at den ene eller den anden stat eller begge stater nedsætter den beskatning, som skal ske efter den interne skattelovgivning, hvis der ikke er en overenskomst.

Overenskomsten har derfor en række regler (artikel 6-21) vedrørende forskellige typer indkomster, som angiver, hvornår Danmark henholdsvis Azerbajjan kan beskatte indkomst, som en person eller et selskab, der er hjemmehørende i den ene stat (bopælsstaten), modtager fra den anden stat (kildestaten).

For kildestaten er der tale om, at denne stat indskrænker eller helt frafalder sin begrænsede skattepligt på indkomst, som erhverves af en modtager i den anden stat. Den dansk-azerbajjanske dobbeltbeskatningsoverenskomst medfører således, at Danmark kun kan gennemføre reglerne om begrænset skattepligtigt af indkomst, som personer og selskaber i Azerbajjan modtager fra Danmark, i det omfang beskatningen er i overensstemmelse med overenskomsten. Tilsvarende gælder for Azerbajjansk beskatning af indkomst, som personer og selskaber i Danmark modtager fra Azerbajjan.

For bopælsstaten kan der ligeledes være tale om begrænsninger i denne stats ret til at beskatte en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, af indkomst fra den anden stat, ligesom bopælsstaten skal anvende den metode for lempelse af dobbeltbeskatning, som overenskomsten foreskriver, jf. nedenfor.

Det bemærkes, at dobbeltbeskatningsoverenskomsten ikke i sig selv medfører, at der sker dansk beskatning. Dobbeltbeskatningsoverenskomsten kan medføre, at Danmark kan beskatte en indkomst. Hvis Danmark skal beskatte en indkomst, som betales til eller modtages fra Azerbajjan, skal der være hjemmel til dette såvel i overenskomsten som i den interne danske skattelovgivning. Selv om Danmark efter overenskomsten har ret til at beskatte en bestemt type indkomst, sker der kun dansk beskatning af den pågældende indkomst i det omfang, at der er hjemmel i de danske skatteregler til at beskatte indkomsten.

Ud over bestemmelser om fordeling af beskatningsretten har overenskomsten en bestemmelse om, hvordan de to stater skal lempe for dobbeltbeskatning (artikel 22). Den såkaldte metodebestemmelse angiver, hvordan en stat skal lempe for dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat (bopælsstaten), modtager

indkomst fra den anden stat (kildestaten), og kildestaten kan beskatte indkomsten efter de andre artikler i overenskomsten. Metodebestemmelsen er nødvendig, fordi overenskomsten ikke hindrer bopælsstaten i at medregne den udenlandske indkomst ved beskatningen, selv om kildestaten har ret til at beskatte denne indkomst.

Lempelsesmetoden for Danmarks vedkommende er som hovedregel credit-metoden. For en person eller et selskab hjemmehørende i Danmark med indkomst fra Azerbajjan medfører denne metode, at hvis Azerbajjan efter overenskomsten kan beskatte indkomsten, skal Danmark nedsætte sin skat af indkomsten med den betalte azerbajjanske skat. Nedsættelsen kan dog ikke være større end den danske skat af den pågældende indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske lempelsesregler, jf. ligningslovens § 33.

Overenskomsten har en bestemmelse om proceduren for indgåelse af gensidige aftaler (artikel 24). For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Dernæst har overenskomsten en bestemmelse om administrativ bistand gennem udveksling af oplysninger (artikel 25). Efter bestemmelsen skal de danske skattemyndigheder sende oplysninger til de azerbajjanske skattemyndigheder til brug ved azerbajjansk beskatning. Om nødvendigt skal de danske myndigheder forinden indhente oplysninger hos personer eller selskaber m.v. her i landet, hvilket sker efter skattekontrollovens regler. Tilsvarende skal skattemyndighederne i Azerbajjan sende (og eventuelt forinden indhente) oplysninger til de danske myndigheder, som så kan anvende oplysningerne ved skatteligningen her i landet. Artiklen giver også hjemmel til, at azerbajjanske embedsmænd kan være til stede ved en undersøgelse, som de danske skattemyndigheder foretager hos personer eller selskaber her i landet, og omvendt.

Overenskomsten indeholder desuden bestemmelser om ikke-diskriminering (artikel 23), bestemmelser om diplomater (artikel 26) og bestemmelser om ikrafttræden og om opsigelse af overenskomsten (artikel 27 og 28).

Den dansk-azerbajjanske dobbeltbeskatningsoverenskomst er i vidt omfang formuleret på grundlag af OECD's model for dobbeltbeskatningsoverenskomster. OECD-modellen ligger også til grund for det danske forhandlingsoplæg.

OECD-modellen er udarbejdet som en anbefaling til udformningen af en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Modellen har bemærkninger, som angiver fortolkningen af overenskomstens artikler. Modellen er som nævnt kun en anbefaling og er derfor ikke bindende for staterne. OECD's medlemsstater kan indsætte forbehold om, at de ikke er enige i en artikel i modellen, og observationer om, at de ikke er enige i fortolkningerne i bemærkningerne til en artikel eller har

særlige synspunkter. I praksis ses mange afvigelser fra OECD-modellen i de overenskomster, som de forskellige stater har indgået. Som følge af, at den nye overenskomst er formuleret på grundlag af OECD-modellen, vil Danmark også fortolke den i overensstemmelse med bemærkningerne til OECD-modellens artikler. Dette gælder dog ikke i de tilfælde, hvor overenskomstens bestemmelser er formuleret anderledes end OECD-modellen.

3. Dobbeltbeskatningsoverenskomstens betydning i forhold til intern dansk skatteret

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten indskrænker som ovenfor nævnt Danmarks muligheder for at gennemføre den beskatning, som skulle gennemføres efter de danske skatteregler, såfremt Danmark ikke havde en dobbeltbeskatningsoverenskomst med Azerbaijan. Disse skatteregler omtales herefter som intern dansk skatteret.

Dobbeltbeskatningsoverenskomsten lempes således beskatningen i forhold til den beskatning, som skulle ske efter intern dansk skatteret.

Overenskomstens betydning i forhold til intern dansk skatteret er omtalt nedenfor.

Der redegøres først for dansk begrænset skattepligt af indkomst, som hidrører fra Danmark og betales til en person eller et selskab, der efter overenskomstens artikel 4 er hjemmehørende i Azerbaijan (afsnit 3.1), derefter for dansk fuld skattepligt af indkomst, som hidrører fra Azerbaijan og betales til en person eller et selskab, der efter overenskomstens artikel 4 er hjemmehørende i Danmark (afsnit 3.2), og derefter for det tilfælde, at en person eller et selskab har »dobbelt domicil«, fordi pågældende er omfattet af fuld skattepligt i begge stater, men efter artikel 4 er hjemmehørende i Azerbaijan (afsnit 3.3). Til sidst omtales særlige artikler (afsnit 3.4).

I redegørelsen er en kort omtale af overenskomstens enkelte artikler. Artiklerne er også omtalt under de særlige bemærkninger til lovforslagets § 1.

3.1. Betydningen for dansk begrænset skattepligt af indkomst her fra landet

Artikel 5-21 vedrører Danmarks mulighed for at anvende de gældende regler i intern dansk skatteret om begrænset skattepligt af personer og selskaber i Azerbaijan, som modtager indkomst fra kilder her i landet. Efter kildeskattelovens § 2, selskabsskattelovens § 2 og kulbrinteskattelovens § 1 er personer og selskaber i Azerbaijan begrænset skattepligtige af de indkomsttyper, der er opregnet i disse bestemmelser.

I det følgende bruges udtrykket »personer og selskaber i Azerbaijan« om personer og selskaber, som er hjemmehørende i denne stat, og som er begrænset skattepligtige til Danmark. Tilsvarende gælder for »en person i Azerbaijan« og »et selskab i Azerbaijan«. Udtrykket »et azerbajjansk foretagende« benyttes om et foretagende, der drives af personer eller selskaber i Azerbaijan.

Artikel 5 og 7 vedrører beskatning af fortjeneste ved erhvervmæssig virksomhed. Efter artikel 7 kan et azerbajjansk foretagendes fortjeneste ved erhvervmæssig virksomhed kun beskattes i Azerbaijan. Hvis et azerbajjansk foretagende udøver erhvervsvirksomhed gennem et såkaldt fast driftssted her i landet, kan Danmark dog beskatte foretagendet, men kun af fortjeneste, som det har opnået gennem det faste driftssted.

Artikel 5 definerer fast driftssted. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, et værksted, en fabrik og en olie- eller gaskilde eller andet sted for indvinding af naturforekomster. Fast driftssted begrebet omfatter desuden en byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde, som opretholdes i mere end 12 måneder, samt en borerig eller anden installation til efterforskning af naturforekomster, hvis virksomheden varer i mere end 30 dage inden for en 12-månedersperiode. Derudover omfattes et foretagendes levering af tjenesteydelser, herunder konsulentbistand, gennem ansatte eller andet personale engageret af foretagendet til det pågældende formål, men kun hvis sådan virksomhed (for det samme projekt eller et forbundet projekt) i den kontrakterende stat varer ved i en periode på 6 måneder eller derover inden for en 12-månedersperiode.

Kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, medfører, at personer og selskaber i Azerbaijan er begrænset skattepligtige af fortjeneste gennem et fast driftssted her i landet.

Fast driftssted ved anvendelsen af intern dansk ret defineres som hovedregel efter definitionen af fast driftssted i OECD-modellens artikel 5. Bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde udgør dog et fast driftssted fra 1. dag, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, 7. pkt., og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, 6. pkt.

Endvidere er personer og selskaber i Azerbaijan begrænset skattepligtige af enhver form for indkomst i forbindelse med forundersøgelse, efterforskning og indvinding af kulbrinter og dertil knyttet virksomhed, herunder anlæg af rørledninger, forsyningstjeneste samt skibstransport og rørledningstransport af indvundne kulbrinter, jf. kulbrinteskattelovens § 1.

12-måneders-begrænsningen i dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 5 medfører, at Danmark ikke kan beskatte et azerbajjansk foretagende af fortjeneste ved bygge-, anlægs- eller monteringsarbejde her i landet af en varighed på op til 12 måneder. For fortjeneste ved arbejde her i landet på installationer i tilknytning til efterforskning af kulbrinter gælder dog en 30-dages begrænsning. Danmark kan således beskatte fortjenesten, hvis arbejdet varer i mere end 30 dage.

Artikel 6 medfører, at indkomst af fast ejendom (herunder indkomst af land- og skovbrug) kan beskattes i den stat, hvori den faste ejendom er beliggende. Bestemmelsen omfatter også indkomst ved udleje af fast ejendom. Artikel 6 svarer til bestemmelserne i kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 5, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra b, som medfører, at personer og selskaber i Azerbaijan er begrænset skatte-

pligtige af indkomst fra fast ejendom her i landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 8 medfører, at et foretagendes indkomst fra drift af skibe og fly i international trafik kun kan beskattes i den stat, hvor det pågældende foretagende er hjemmehørende. Under visse betingelser gælder det samme for indkomst ved udleje af skibe og fly samt indkomst fra drift af containere.

Dette medfører, at Danmark ikke kan beskatte et azerbajjansk skibs- eller luftfartsforetagende, som har indkomst ved international trafik til og fra Danmark, selv om det pågældende foretagende måtte have fast driftssted her i landet.

Artikel 9 medfører, at transaktioner mellem forbundne foretagender fra de to stater skal foregå på markedsvilkår (transfer pricing), dvs. som om handlen eller transaktionen var sket mellem uafhængige parter (det såkaldte armslængdeprincip). Efter artikel 9, stk. 1, kan en stat forhøje fortjenesten, som et foretagende i denne stat oplyser, at det havde ved interne transaktioner med et koncernforbundet foretagende i den anden stat, så fortjenesten kommer til at svare til, hvad der ville blive aftalt mellem uafhængige parter. Artikel 9, stk. 2, medfører, at den anden stat i så fald skal foretage en passende regulering af fortjenesten for det koncernforbundne foretagende i den anden stat, hvis den er enig i den førstnævnte stats regulering.

Artikel 10 begrænser Danmarks mulighed for at beskatte udbyttebetalinger fra danske selskaber, hvis udbyttets retmæssige ejer er personer og selskaber i Azerbajjan. Den danske skat af udbyttet må højst være på 5 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis udbyttets retmæssige ejer er et selskab i Azerbajjan, som ejer mindst 20 pct. af det danske selskab, og forudsat at der er foretaget en investering på et beløb svarende til mindst 1 mio. EURO i kapitalen hos det udbytteudbetalende selskab. I andre tilfælde må den danske skat højst være på 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet.

Artiklen begrænser dog ikke Danmarks ret til at beskatte udbyttet, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted eller fast sted her i landet, og udbyttet er knyttet til dette faste driftssted eller faste sted, jf. artikel 10, stk. 4.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 6, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c, er en person eller et selskab i Azerbajjan begrænset skattepligtig af udbytte, som pågældende modtager fra et dansk selskab.

Der er også begrænset skattepligt af afståelsessummer i tilfælde, hvor aktier afstås til det selskab, som har udstedt dem, og hvor afståelsen er omfattet af ligningslovens § 16 B, stk. 1. Det bemærkes, at Danmark har taget forbehold til OECD-modellens artikel 10 om, at Danmark i visse tilfælde anser afståelsessummen ved afståelse af aktier som udbytte omfattet af artikel 10.

Skatten er som udgangspunkt på 27 pct. af udbyttets bruttobeløb, men skatten nedsættes til 15 pct., hvis den retmæssige ejer af udbyttet ejer mindre end 10 pct. af aktiekapitalen i det danske selskab, og skattemyndighederne i den retmæssige ejers bopælsland skal udveksle oplysninger med de danske skattemyndigheder efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden international afta-

le, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 6, og selskabsskattelovens § 2, stk. 3.

Der er dog ikke begrænset skattepligt i Danmark af udbytte af datterselskabsaktier, dvs. hvis udbyttets retmæssige ejer er et azerbajjansk selskab, der ejer mindst 10 pct. af det danske selskab, når beskatningen af udbyttet skal frafaldes eller nedsættes efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, jf. selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra c.

Resultatet er således, at Danmark ikke beskatter udbytte udloddet til et azerbajjansk selskab, som ejer mindst 10 pct. af aktierne i det danske selskab. I alle andre tilfælde er den danske skat 15 pct.

Hvis en person eller et selskab i Azerbajjan har et fast driftssted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af indkomst fra dette driftssted, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst indgår eventuelt udbytte af aktier i danske selskaber, hvis aktierne er knyttet til det faste driftssted. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4.

Artikel 11 medfører, at Danmark højst kan beskatte rentebetalinger fra kilder her i landet til en modtager med 8 pct., hvis renternes retmæssige ejer er hjemmehørende i Azerbajjan. Danmark kan dog beskatte renterne, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted eller fast sted her i landet, og renterne er knyttet til dette driftssted eller faste sted, jf. artikel 11, stk. 5.

Danmark kan efter overenskomsten ikke beskatte renter, hvis enten rentemodtageren eller rentebetaleren er Azerbajjans regering, centralbank eller en offentlig institution i Azerbajjan, eller hvis den retmæssige ejer af renterne er The State Oil Fund i Azerbajjan.

Efter kildeskatteloven er der ikke hjemmel til begrænset skattepligt for fysiske personer i Azerbajjan, som modtager renter fra kilder her i landet.

Selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, medfører, at et selskab i Azerbajjan under visse betingelser er begrænset skattepligtigt af renter fra et koncernforbundet dansk selskab. Den begrænsede skattepligt bortfalder dog under visse betingelser, bl.a. hvis det azerbajjanske selskab er omfattet af azerbajjansk selskabsbeskatning, der udgør mindst 75 pct. af dansk selskabsskat. Den azerbajjanske selskabsskat er for de fleste selskaber i øjeblikket 20 pct., hvilket for 2017 er 2 procentpoint lavere end selskabsskatten i Danmark.

Hvis Azerbajjan nedsætter sin selskabsskat til f.eks. 15 pct., og et azerbajjansk selskab derved bliver omfattet af begrænset skattepligt efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra d, vil overenskomstens artikel 11 medføre, at Danmark kan opkræve en skat på 8 pct. Hvis en person eller et selskab i Azerbajjan, som er retmæssig ejer af renterne, har et fast driftssted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af indkomst fra dette driftssted, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst indgår eventuelle renter fra kilder her i landet, som er knyttet til driftsstedet.

Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 11, stk. 5.

Artikel 12 medfører, at Danmark kan beskatte betalinger af royalties fra kilder her i landet til en modtager, der er hjemmehørende i Azerbajjan. Hvis modtageren er retmæssig ejer af sådanne betalinger, skal den danske skat som udgangspunkt nedsættes til højst 5 pct., dog højst 10 pct. i visse tilfælde. De royaltybetalinger, som Danmark efter overenskomsten har mulighed for at beskatte, er defineret i artikel 12, stk. 3.

Danmark kan dog beskatte royalties, hvis den retmæssige ejer har et fast driftssted her i landet, og royaltybeløbet er knyttet til dette faste driftssted, jf. artikel 12, stk. 4.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 8, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra g, er personer og selskaber i Azerbajjan begrænset skattepligtige af royalty fra kilder her i landet. Royalty defineres i kildeskattelovens § 65 C, stk. 4. Royaltydefinitionen i intern dansk skatteret er snævrere end definitionen af royalty i overenskomstens artikel 12, stk. 3. Skatten kan maksimalt udgøre 22 pct. af royaltybruttobeløbet.

Overenskomstens artikel 12 medfører, at Danmark kan beskatte visse royaltybetalinger her fra landet, men skatten skal nedsættes fra 22 pct. til 5 henholdsvis 10 pct., når den retmæssige ejer er hjemmehørende i Azerbajjan.

Hvis en person eller et selskab i Azerbajjan, som er retmæssig ejer af royaltybetalingen, har et fast driftssted her i landet, er pågældende begrænset skattepligtig af indkomst fra dette driftssted, jf. kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst indgår eventuelle royalties fra kilder her i landet, som er knyttet til driftsstedet. Denne beskatning er i overensstemmelse med artikel 12, stk. 5.

Artikel 13 medfører, at Danmark kan beskatte personer og selskaber i Azerbajjan af gevinst ved afhændelse af fast ejendom, der er beliggende her i landet, og af gevinst ved afhændelse af et fast driftssted eller fast sted, der er beliggende her i landet (herunder aktiver, som indgår i driftsstedet eller det faste sted).

Danmark kan desuden beskatte personer og selskaber i Azerbajjan af gevinst ved afhændelse af aktier eller tilsvarende rettigheder, hvis mere end 50 pct. af aktierne eller tilsvarende rettigheders værdi hidrører fra fast ejendom beliggende her i landet.

Danmark kan derimod ikke beskatte en person og et selskab i Azerbajjan af gevinst ved afhændelse af andre aktiver, herunder især andre aktiver end nævnt ovenfor, under forudsætning af, at aktiverne ikke indgik i et fast driftssted eller fast sted, som de pågældende har her i landet.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, og selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra a, er personer og selskaber i Azerbajjan begrænset skattepligtige af gevinst ved afhændelse af fast ejendom her i landet samt af gevinst ved afhændelse af fast driftssted her i landet, herunder aktiver i det faste driftssted. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomstens artikel 13, stk. 1 og 2, jf. stk. 3.

Efter selskabsskattelovens § 2, stk. 1, litra h, er selskaber i Azerbajjan begrænset skattepligtige af gevinst på visse fordringer, såfremt betingelserne for begrænset skattepligt af renterne er opfyldt, dvs. især såfremt den danske skyldner og den udenlandske fordringshaver er koncernforbundet.

Der er derimod ikke regler om begrænset skattepligt af gevinst, som en person eller et selskab i Azerbajjan opnår ved afståelse af aktier, medmindre disse indgik i et fast driftssted her i landet.

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 13, stk. 5, medfører, at Danmark ikke kan gennemføre beskatningen af gevinst ved afhændelse af fordringer, hvis fordringshaver er hjemmehørende i Azerbajjan, medmindre fordringen indgik som et aktiv i fordringshavers faste driftssted eller faste sted her i landet.

Artikel 14 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Azerbajjan, af indkomst ved frit erhverv udøvet i Danmark, hvis den pågældende har et fast sted til sin rådighed i Danmark, eller hvis den pågældende opholder sig her i landet i en eller flere perioder på tilsammen mindst 183 dage over inden for en 12-måneders-periode.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 4, er personer begrænset skattepligtige af fortjeneste gennem et fast driftssted her i landet. Der skelnes ikke i dansk lovgivning mellem »fast driftssted« og »fast sted«.

Artikel 15 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Azerbajjan, af løn m.v. for arbejde udført her i landet, hvis den pågældende opholder sig her i landet i en eller flere perioder på tilsammen mere end 183 dage inden for en 12-måneders-periode, eller lønnen m.v. betales af eller for en arbejdsgiver, der er hjemmehørende her i landet, eller lønnen m.v. påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har her i landet.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 1, jf. § 2, stk. 9, nr. 2, er en person hjemmehørende i Azerbajjan begrænset skattepligtig af løn m.v. for arbejde udført her i landet, hvis arbejdet udføres under ophold her i landet i mere end 183 dage inden for en 12-måneders-periode, eller hvis arbejdet udføres for en person eller et selskab, der er fuldt skattepligtig her til landet, eller for et fast driftssted, som den pågældendes udenlandske arbejdsgiver har her i landet. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 16 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Azerbajjan, af bestyrelsesonorar og andre lignende vederlag fra et dansk selskab.

Efter kildeskattelovens § 2, stk. 1, nr. 2, er en person fra Azerbajjan begrænset skattepligtig af vederlag for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd og lign. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 17 medfører, at Danmark kan beskatte en person, som er hjemmehørende i Azerbajjan, af indkomst som optrædende kunstner eller som sportsudøver ved personligt udøvet virksomhed her i landet. Det samme gælder, selv om indkomsten ved denne virksomhed ikke tilfalder kunstneren

eller sportsudøveren selv, men en anden person eller et selskab.

Der er ikke hjemmel i intern dansk skatteret til at udnytte retten efter overenskomsten til at beskatte en person fra Azerbaijan af indkomst som optrædende kunstner eller sportsudøver her i landet, medmindre den pågældende er ansat af en dansk arbejdsgiver under sådanne forhold, at der er tale om et ansættelsesforhold.

Artikel 18 angår beskatningen af pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger. Artiklen medfører, at Danmark kan beskatte personer, der er hjemmehørende i Azerbaijan, af danske sociale pensioner og offentlige ydelser.

Artiklen medfører dernæst, at Danmark kan beskatte personer hjemmehørende i Azerbaijan af udbetalinger fra pensionsordninger, når der tidligere er givet fradrag ved dansk beskatning for indbetalingerne til disse ordninger, eller når en arbejdsgivers indbetalinger til ordningen ikke var skattepligtige i Danmark for arbejdstageren. Det gælder, uanset om der er tale om pension i forbindelse med tidligere ansættelsesforhold eller ej.

Efter kildeskattelovens § 2 er personer hjemmehørende i Azerbaijan begrænset skattepligtige af deres udbetalinger fra private pensionsordninger, som er skattebegünstiget efter pensionsbeskatningsloven. Tilsvarende er personer i Azerbaijan begrænset skattepligtige af sociale pensioner, sygedagpenge, andre sociale ydelser, arbejdsløshedsdagpenge samt stipendier efter SU-loven. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 19 medfører, at når en person i Azerbaijan modtager løn eller lignende vederlag, herunder pension, fra Danmark for varetagelse af hverv for den danske stat (eller lokale myndigheder), kan Danmark beskatte lønnen m.v. Det er dog kun Azerbaijan, der kan beskatte lønnen m.v., hvis arbejdet er udført i Azerbaijan, og den pågældende enten er azerbajjansk statsborger eller blev hjemmehørende i Azerbaijan med andre formål end udførelsen af hvervet. Bestemmelserne i artikel 19 gælder dog ikke, hvis en stat (eller myndighed) driver erhvervsvirksomhed.

Efter kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter den fulde skattepligt til Danmark også personer, som den danske stat, regioner, kommuner eller andre offentlige institutioner m.v. har udsendt til tjeneste uden for riget, og disse personers samlevende ægtefæller og hjemmeboende børn. Denne beskatning er i overensstemmelse med overenskomsten.

Artikel 21 medfører, at når en person eller et selskab i Azerbaijan modtager såkaldt »anden indkomst« – det vil sige indkomst, som ikke er omfattet af overenskomstens andre artikler – kan denne indkomst kun beskattes i Azerbaijan. Hvis en person eller et selskab i Azerbaijan har et fast driftssted eller fast sted her i landet, kan Danmark dog alligevel beskatte »anden indkomst«, som er tilknyttet til driftsstedet eller det faste sted.

Bestemmelsen omfatter ikke alene indkomst fra Danmark og Azerbaijan, men også indkomst fra tredjelande.

Bestemmelsen medfører, at Danmark ikke kan beskatte en person eller et selskab i Azerbaijan af indkomsttyper, som

ikke er omfattet af overenskomstens andre artikler, medmindre disse indkomsttyper er knyttet til et fast driftssted eller fast sted, som pågældende har her i landet.

Der er i dag f.eks. ikke begrænset skattepligt af underholdsbidrag, som en person her i landet betaler til en tidligere ægtefælle eller børn i Azerbaijan. Overenskomstens artikel 21 medfører, at hvis Danmark skulle indføre begrænset skattepligt af denne type indkomst, vil beskatningen ikke kunne gennemføres over for personer, der er hjemmehørende i Azerbaijan. Overenskomsten omfatter ikke kildeskatter på spille- og lottogevinster.

3.2. *Betydningen for dansk fuld skattepligt af indkomst fra Azerbaijan*

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 19, 20, 22 og 26 indskrænker Danmarks mulighed for at gennemføre gældende regler i intern dansk skatteret om fuld skattepligt, for så vidt angår personer og selskaber her i landet, som modtager indkomst fra kilder i Azerbaijan.

Artikel 19 medfører, at når en stat (eller dens underafdelinger eller lokale myndigheder) udbetaler løn eller lignende vederlag, herunder pension, til en person for varetagelse af hverv for denne stat m.v., er det kun denne stat, der kan beskatte lønnen m.v. Hvis arbejdet er udført i den anden stat, og den pågældende enten er statsborger i den anden stat eller blev hjemmehørende i den anden stat med andre formål end udførelsen af hvervet, er det dog kun den anden stat, der kan beskatte lønnen m.v. Bestemmelserne i artikel 19 gælder dog ikke, i det omfang en stat (eller anden myndighed) driver erhvervsvirksomhed.

Artikel 19 hænger sammen med artikel 26 om diplomater og konsulere. Artikel 26 medfører, at overenskomsten ikke berører de skattemæssige begunstigelser, som gælder for medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Intern dansk skatteret er i overensstemmelse med artikel 19 og 26. Efter kildeskattelovens § 3 omfatter dansk skattepligt ikke fremmede staters herværende diplomatiske repræsentationer og konsulære repræsentationer samt disses personale m.fl., i det omfang det er aftalt i Wienerkonventionerne om diplomatiske repræsentationer henholdsvis konsulære repræsentationer.

Diplomater m.fl., som er udsendt af den azerbajjanske stat til tjeneste her i landet, er fritaget for dansk beskatning, i det omfang dette følger af Wienerkonventionerne om diplomatiske repræsentationer henholdsvis konsulære repræsentationer. Skattefritagelsen efter kildeskattelovens § 3 og overenskomsten gælder derimod ikke for lokalt ansatte medarbejdere ved den azerbajjanske ambassade.

Artikel 20 medfører, at når studerende, lærlinge og lign., som er eller var hjemmehørende i Azerbaijan, opholder sig i Danmark udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, skal Danmark fritage de pågældende for beskatning af beløb, som de modtager fra kilder uden for Danmark med henblik på underhold, studium eller uddannelse.

Dette medfører, at Danmark ikke kan beskatte azerbajjanske studerende, lærlinge og lign. der opholder sig her i landet udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, af beløb, som de pågældende modtager fra udlandet med henblik på underhold, studie eller uddannelse. Dette gælder, selv om de pågældende er fuldt skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, fordi de har taget bopæl her i landet, eller fuldt skattepligt er indtrådt i medfør af opholdsreglen i kildeskattelovens § 1, stk. 1, nr. 2, henholdsvis den særlige opholdsregel for studerende i kildeskattelovens § 8, stk. 2. Beløbet indgår ikke ved opgørelsen af de pågældendes skattepligtige indkomst.

Artikel 20 er formuleret efter OECD-modellens artikel 20, og i OECD's bemærkninger til denne artikel er det nævnt, at det beløb, som er fritaget for beskatning, ikke må overstige, hvad der er nødvendigt til udgifterne til underhold, studie eller uddannelse.

Artikel 22, stk. 1, vedrører den metode, som Azerbajjan skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når personer og selskaber, som er hjemmehørende i Azerbajjan, modtager indkomst, der efter overenskomsten kan beskattes i Danmark, men som personen eller selskabet skal betale skat af i Azerbajjan. Metoden indebærer, at den skat, der er betalt i Danmark af indkomsten, modregnes i den skat, som skal betales i Azerbajjan af indkomsten (creditlempelse). Fradraget skal dog ikke overstige den skat, der fastsættes efter Azerbajjans lovgivning og skatteregler.

Artikel 22, stk. 2, litra a og b, vedrører den metode, som Danmark skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når personer og selskaber, som er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst, der efter overenskomsten kan beskattes i Azerbajjan, men som personen eller selskabet skal betale skat af i Danmark. Metoden indebærer, at såfremt en person eller et selskab erhverver indkomst, som efter overenskomsten kan beskattes i Azerbajjan, skal Danmark nedsætte den pågældende person eller selskabs indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Azerbajjan. Nedsættelsen (i dansk skat) kan dog ikke overstige den del af indkomstskatten, som kan henføres til den indkomst, der kan beskattes i Azerbajjan. Denne metode svarer til reglen i ligningslovens § 33.

Artikel 22, stk. 2, litra c medfører, at hvis en person, som er hjemmehørende her til landet, erhverver indkomst, som efter overenskomsten alene kan beskattes i Azerbajjan, kan Danmark medregne indkomsten i beskatningsgrundlaget, men skal fortsat foretage den forholdsmæssige nedsættelse af indkomstskatten. Bestemmelsen vil omfatte personer her i landet, som modtager azerbajjanske tjenestemandspensioner. Sådanne pensioner kan kun beskattes i Azerbajjan, jf. artikel 19, stk. 2. Artikel 22, stk. 2, litra c, bevirker derfor, at Danmark ikke opkræver skat af pensionen, men pensionen får betydning for størrelsen af dansk beskatning af den pågældendes eventuelle andre indkomster, som Danmark kan beskatte.

3.3. Fuldt skattepligt for personer og selskaber med »dobbelt domicil« og hjemsted i Azerbajjan efter overenskomsten

Artikel 4 fastlægger, hvor en person eller et selskab er hjemmehørende i dobbeltbeskatningsoverenskomstens forstand. Dette er nødvendigt, idet overenskomsten fordeler retten til at beskatte en indkomst mellem den stat, hvorfra indkomsten hidrører (kildestaten), og den stat, hvor den person eller det selskab, som modtager indkomsten, er hjemmehørende (bopælsstaten).

En person eller et selskab er som udgangspunkt hjemmehørende i den stat, hvor den pågældende er fuldt skattepligtig efter statens interne skatteregler. Men en person eller et selskab kan være fuldt skattepligtig i to stater efter deres interne skatteret, f.eks. i tilfælde hvor en person har bolig til rådighed i begge stater. I så fald afgøres det efter artikel 4, til hvilken stat den pågældende har den stærkeste tilknytning, det vil sige, hvor den pågældende er hjemmehørende i overenskomstens forstand.

Hvis en person eller et selskab er fuldt skattepligtig til Danmark efter kildeskattelovens § 1 eller selskabsskattelovens § 1, men hjemmehørende i Azerbajjan i overenskomstens forstand, kan Danmark ikke gennemføre den fulde skattepligt af samtlige indkomster som nævnt i statskattelovens § 4. I så fald kan Danmark alene gennemføre den fulde skattepligt, i det omfang Danmark kan beskatte indkomsten efter artikel 6-21, fordi indkomsten hidrører her fra landet.

Dette medfører, at Danmark ikke kan beskatte den fuldt skattepligtige person eller selskab af indkomst fra Azerbajjan eller fra andre lande. Danmark kan dog altid beskatte indkomst fra Azerbajjan eller fra andre lande, hvis denne indkomst indgår i overskuddet af et fast driftssted eller fast sted, som den pågældende har her i landet, jf. artikel 7 samt artikel 10, stk. 4, artikel 11, stk. 5, artikel 12, stk. 5, artikel 13, stk. 3, og artikel 21, stk. 2.

Danmark kan som nævnt alene beskatte indkomst, hvor Danmark er kildestat for indkomsten og har ret til at beskatte indkomsten efter artikel 6-21. Som følge af at modtageren er fuldt skattepligtig til Danmark, er den danske beskatning ikke indskrænket til de indkomststyper, der er omfattet af dansk begrænset skattepligt på samme måde som for andre personer og selskaber, der er hjemmehørende i Azerbajjan i overenskomstens forstand, men ikke er fuldt skattepligtige til Danmark.

Dette medfører, at Danmark kan beskatte en fuldt skattepligtig person eller selskab, som efter overenskomsten er hjemmehørende i Azerbajjan, af f.eks. gevinst ved afhændelse af aktier i et dansk selskab, hvis mere end 50 pct. af selskabets formue består af fast ejendom her i landet, jf. artikel 13, stk. 2. Dette gælder, uanset at der ikke er hjemmel til begrænset skattepligt af gevinst ved afhændelse af aktier i et dansk selskab, når afhænderen er en person eller et selskab, som er hjemmehørende i Azerbajjan og ikke er fuldt skattepligtig til Danmark.

3.4. Særlige artikler

Artikel 23 medfører, at Danmark ikke kan gennemføre beskatning efter intern dansk skatteret, der diskriminerer i strid med denne artikel. Danmark må således ikke gennemføre beskatning eller dermed forbundne krav, som diskriminerer azerbajjanske statsborgere i forhold til danske statsborgere under samme forhold – især med hensyn til skattemæssigt hjemsted. Danmark må ikke beskatte et fast driftssted her i landet af et azerbajjansk foretagende mere byrdefuldt i forhold til dansk beskatning af et dansk foretagende. Betalinger her fra landet til personer og selskaber i Azerbajjan skal kunne fratrækkes ved dansk beskatning under samme betingelser, som hvis beløbet var betalt til personer og selskaber her i landet. Endelig må Danmark ikke have en mere byrdefuld beskatning eller dermed forbundne krav af et dansk selskab, der er ejet af personer og selskaber i Azerbajjan, i forhold til andre danske selskaber.

Artikel 23 i den dansk-azerbajjansk dobbeltbeskatningsoverenskomst er formuleret over den tilsvarende bestemmelse i artikel 24 i OECD's model til sådanne overenskomster. Artikel 23 skal derfor fortolkes i overensstemmelse med bemærkningerne til OECD-modellens artikel 24, som angiver nærmere om, hvad der skal forstås ved diskriminering. Der er ikke regler i intern dansk skatteret, som strider mod overenskomstens artikel 23.

Artikel 24 giver hjemmel til, at danske skattemyndigheder kan lempe beskatningen efter intern dansk skatteret i konkrete sager. For det første angår bestemmelsen konkrete tilfælde, hvor en person eller et selskab mener, at pågældende er udsat for beskatning i strid med overenskomsten. Det kan f.eks. skyldes, at de to staters skattemyndigheder har en forskellig fortolkning af overenskomsten. I så fald skal de to landes skattemyndigheder søge at finde en løsning, så dobbeltbeskatning undgås. Bestemmelsen pålægger ikke de to lande en pligt til at opnå en løsning. For det andet giver bestemmelsen hjemmel til indgåelse af gensidige aftaler til løsning af generelle spørgsmål.

Artikel 24 giver således de danske myndigheder hjemmel til at anvende en forståelse af udtryk, der afviger fra forståelsen af udtrykket i intern skatteret, med henblik på at undgå dobbeltbeskatning i konkrete sager.

Artikel 25 medfører, at de to landes kompetente myndigheder skal udveksle oplysninger til brug ved korrekt ansættelse af indkomst til beskatning. Hvis azerbajjanske skattemyndigheder anmoder de danske skattemyndigheder om oplysninger, som ikke allerede er i de danske myndigheders besiddelse, kan de danske myndigheder pålægge personer og selskaber her i landet, som har oplysningerne, at afgive dem med henblik på videregivelse til de azerbajjanske myndigheder til brug ved azerbajjansk beskatning.

Skattekontrollovens § 8 Y medfører, at bestemmelser i lovgivningen om pligt til at afgive oplysninger til brug for danske skatteansættelser finder anvendelse, når de danske skattemyndigheder i skattesager, som ikke er straffesager, yder bistand i form af oplysninger til den kompetente myndighed i en anden stat til brug ved skatteansættelse i den anden stat, når denne bistand sker som led i en dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden international aftale.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Formålet med dobbeltbeskatningsoverenskomsten er bl.a. at fjerne de hindringer, som dobbeltbeskatningen kan medføre for udviklingen af de økonomiske relationer mellem de to stater. Foretagender og personer i den ene stat får herved bedre muligheder for investering, etablering og arbejde i den anden stat, både som følge af at dobbeltbeskatning undgås, og som følge af at der skabes større klarhed over skattemæssige virkninger af disse økonomiske dispositioner. Der er ikke holdepunkter for at skønne over størrelsen af de provenumæssige konsekvenser, men de skønnes ikke at være væsentlige.

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige administrative konsekvenser for det offentlige. Det skønnes, at lovforslaget vil medføre administrative engangsudgifter i størrelsesordenen 200.000 kr. til systemtilretning.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget skønnes ikke at have væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag er ikke forinden fremsættelsen sendt i høring, da der er tale om godkendelse af en allerede underskrevet overenskomst.

10. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Begrænsede provenumæssige konsekvenser	Begrænsede provenumæssige konsekvenser
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen væsentlige konsekvenser	Engangsudgifter på 200.000 kr. til systemtilretning.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen væsentlige konsekvenser	Ingen væsentlige konsekvenser
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen væsentlige konsekvenser	Ingen væsentlige konsekvenser
Administrative konsekvenser for borgere	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at bestemmelserne i den nye dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Azrbaijan skal gælde her i landet, når betingelserne herfor er opfyldt. Overenskomsten er optaget som bilag 1 til den foreslåede lov, og overenskomstens enkelte artikler gennemgås nedenfor.

Vedtagelse af lovforslaget er en forudsætning for, at regeringen kan tiltræde overenskomsten. Betingelserne for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt, når begge lande har underrettet hinanden om, at de forfatningsmæssige betingelser for ikrafttræden er opfyldt, jf. overenskomstens artikel 27.

De enkelte artikler i den dansk-azerbajjanske dobbeltbeskatningsoverenskomst har følgende bestemmelser:

Efter artikel 1 (Personer omfattet af overenskomsten) omfatter overenskomsten fysiske såvel som juridiske personer, der er hjemmehørende (dvs. fuldt skattepligtige) i én eller begge stater.

Artikel 2 (Skatter omfattet af overenskomsten) fastsætter, at overenskomsten skal anvendes på skatter af indkomst og kapitalgevinster, der pålignes af en af de to stater eller dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder. Artiklen har en definition af de omfattede skatter.

Alle danske indkomstskatter er omfattet, uanset om skatteerne pålignes af staten eller kommunerne. Sociale bidrag anses ikke for at være en skat.

Dobbeltbeskatningsoverenskomster gælder typisk i mange år, så en overenskomsts lister over omfattede skatter kan efter et stykke tid være forældet. Artikel 2 bestemmer derfor også, at overenskomsten omfatter alle skatter af samme eller væsentligt samme art, der senere pålignes som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter ved underskrivelsen.

Artikel 3 (Almindelige definitioner) definerer en række generelle begreber, som anvendes i overenskomsten, og som overalt i overenskomsten har den anførte betydning.

Der er en definition af de kontraherende stater. Færøerne og Grønland er specifikt udelukket fra definitionen af Danmark, da disse dele af riget selv varetager skatteområdet.

Det er vigtigt at bemærke, at udtrykket »person« i dobbeltbeskatningsoverenskomsten både kan omfatte en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af fysiske og/eller juridiske personer.

Artikel 4 (Skattemæssigt hjemsted) fastsætter, hvornår en person anses for at være (skattemæssigt) hjemmehørende i en af de to stater. Udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« betyder en person, der er (fuldt) skattepligtig til denne stat på grund af hjemsted, bopæl, ledelsens sæde, stedet for registrering eller et andet lignende kriterium.

Imidlertid kan en person være fuldt skattepligtig i begge stater efter deres interne lovgivning (»dobbelt domicil«), f.eks. hvis personen ejer bolig i begge stater. Stk. 3 og 4 opstiller en række kriterier for løsning af dette problem. Det er nødvendigt at fastslå, i hvilken stat den pågældende person i en sådan situation er hjemmehørende i overenskomstens forstand, den såkaldte bopælsstat. Dette er afgørende for be-

skatningsrettens fordeling mellem de to stater (bopælsstaten og kildestaten). I overenskomstens forstand kan en person kun være hjemmehørende i én stat.

Hvis et selskab eller anden juridisk person er hjemmehørende i begge stater, skal den efter stk. 4 anses for hjemmehørende i overenskomstens forstand i den stat, hvor virksomhedens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5 (Fast driftssted) fastsætter regler for, hvornår der foreligger fast driftssted. Hovedformålet med brugen af kriteriet »fast driftssted« er at afgøre, hvornår en stat har ret til at beskatte fortjeneste, der er erhvervet af et foretagende i den anden stat. Artikel 7 bestemmer, at et foretagendes fortjeneste kun kan beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten). Men hvis foretagendet udøver virksomhed gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten), kan denne stat beskatte foretagendet af den fortjeneste, som det har opnået gennem driftsstedet.

Når et foretagende fra den ene stat udøver erhvervsaktivitet gennem et fast driftssted i den anden stat, anses det at have en sådan økonomisk tilknytning til den anden stat, at den anden stat skal have ret til at beskatte den fortjeneste, som foretagendet opnår gennem det faste driftssted.

»Fast driftssted« betyder et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvis udøves. Det omfatter især et sted, hvorfra et foretagende ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted, en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Bygge- eller anlægsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis arbejdet strækker sig ud over 12 måneder. Overenskomstens 12-måneders-frist er et gensidigt afkald på beskatning i kildestaten af indkomst ved bygge- og anlægsarbejde af en begrænset varighed. Sådan indkomst kan kun beskattes i bopælsstaten.

Som ovenfor nævnt vil en mine, en olie- eller gaskilde eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes, altid udgøre et fast driftssted. Det er aftalt, at virksomhed med boreplatforme, skibe eller andre installationer, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, kun udgør et fast driftssted, hvis virksomheden strækker sig ud over 30 dage inden for en 12-månedersperiode. OECD-modellen indeholder ikke en sådan 30-dages periode for efterforskning efter naturforekomster. Bestemmelsen i stk. 3 litra a, er indsat efter dansk initiativ for at tydeliggøre overenskomstens betydning for efterforskning af naturforekomster.

Artikel 5, stk. 4, fastslår, at opretholdelse af forskellige hjælpefunktioner ikke i sig selv udgør et fast driftssted.

Stk. 5 og 7 omhandler spørgsmålet om virksomhed udøvet gennem en agent i kildestaten. Princippet er, at virksomhed udøvet gennem en uafhængig repræsentant ikke udgør et fast driftssted, mens der vil foreligge fast driftssted, hvis repræsentanten har fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn. Det gælder, uanset om der ville være fast driftssted efter stk. 1 og 2. Der vil dog ikke foreligge fast driftssted, hvis repræsentantens virksomhed er begrænset til indkøb af varer for foretagendet.

Stk. 6 omhandler særligt, hvornår et forsikringsforetagende har fast driftssted i den anden kontraherende stat. Dette kan eksempelvis forekomme, hvis et forsikringsforetagende opkræver forsikringspræmier i den anden stat eller forsikrer risici i den anden stat gennem en person, som ikke omfattes af stk. 7.

Endelig fastslås i stk. 8, at det forhold, at et moderselskab i den ene stat har et datterselskab i den anden stat, ikke i sig selv skal medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted af det andet.

Artikel 6 (Indkomst af fast ejendom) bestemmer, at indkomst af fast ejendom altid kan beskattes i den stat, hvori den faste ejendom er beliggende.

Artikel 7 (Fortjeneste ved erhvervsaktivitet) fastslår i stk. 1 den hovedregel, at et foretagendes fortjeneste ved erhvervsaktivitet kun kan beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende (bopælsstaten), medmindre virksomheden udøves gennem et fast driftssted i den anden stat (kildestaten). Er dette tilfældet, kan kildestaten beskatte den fortjeneste, der kan henføres til det faste driftssted. Stk. 2-6 indeholder bestemmelser om opgørelsen af den skattepligtige indkomst i et fast driftssted. Stk. 7 fastslår, at hvis en fortjeneste omfatter indkomster, der er særskilt omhandlet i andre artikler, skal de pågældende indkomster behandles efter bestemmelserne i disse artikler.

Artikel 8 (Fortjeneste ved international trafik) bestemmer, at et rederis eller luftfartsforetagendes fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik kun kan beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende.

Det samme gælder for fortjeneste ved udlejning af skibe og fly med besætning. Endvidere gælder det ved udlejning af skibe og fly uden besætning, når udlejen har nær tilknytning til drift af skib eller fly i international trafik.

På samme måde kan et foretagendes fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere, der anvendes til transport af varer i international trafik, kun beskattes i den stat, hvori foretagendet er hjemmehørende, når denne containerdrift har nær tilknytning til drift af skib eller fly i international trafik.

Bestemmelserne i artikel 8 gælder også for fortjeneste opnået ved deltagelse i et fællesskab.

Hvis foretagender fra forskellige lande driver skibe eller fly i international trafik gennem et konsortium, gælder bestemmelserne i artikel 8 for den del af fortjenesten ved denne virksomhed, som svarer til den andel, som et foretagende fra en kontraherende stat deltager med i konsortiet.

Artikel 9 (Forbundne foretagender) knæsætter det såkaldte »armslængdeprincip« for transaktioner mellem forbundne foretagender, f.eks. hvis et moderselskab i den ene stat og et datterselskab i den anden stat handler med hinanden på andre vilkår end dem, der gælder i et frit marked (transfer pricing). I så fald kan de to stater foretage en regulering af indkomsten og dermed af beskatningsgrundlaget, så indkomsten fastsættes, som den ville have været, hvis selskaberne havde handlet på almindelige markedsmæssige vilkår.

Stk. 2 medfører kort sagt, at hvis den ene stat forhøjer fortjenesten ved koncerninterne transaktioner for foretagendet i denne stat, så skal den anden stat foretage en passende nedsettelse af fortjenesten ved transaktionerne for foretagendet i den anden stat.

Artikel 10 (Udbytte) fastsætter, at udbytter kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Udbytterne kan også beskattes i den stat, hvori det udbytteudloddende selskab er hjemmehørende (kildestaten). Men der gælder følgende begrænsninger på kildestatens beskatningsret, hvis den retmæssige ejer af udbytterne er hjemmehørende i den anden stat, jf. stk. 2.

Kildestaten kan beskatte udbyttet med højst 15 pct. af dets bruttobeløb. Kildestaten må dog højst beskatte udbyttet med 5 pct., hvis udbyttets retmæssige ejer er et selskab, som ejer mindst 20 pct. af kapitalen i det udloddende selskab, og forudsat at der er foretaget en investering på et beløb svarende til mindst 1 mio. EURO i det selskab, der udbetaler udbyttet.

Begrænsningerne i kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for udbytte, som indgår i indkomsten i et fast driftssted eller fast sted i denne stat, når den aktiebesiddelse, der ligger til grund for udlodningen, har direkte forbindelse med det faste driftssted eller faste sted. I så fald skal udbyttet beskattes som indkomst ved erhvervsmæssig virksomhed efter artikel 7 eller 14, jf. artikel 10, stk. 4. Fast driftssted er defineret i artikel 5.

En stat kan ikke beskatte udloddet eller ikke-udloddet indkomst fra et selskab i den anden stat under henvisning til, at indkomsten er indtjent i den førstnævnte stat, jf. stk. 5. Dog kan en aktionær bosiddende i den førstnævnte stat beskattes af sin del af udbyttet.

Artikel 11 (Renter) fastsætter, at renter kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Renterne kan også beskattes i den stat, hvor betaleren er hjemmehørende (kildestaten). Hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden stat, kan skatten dog højst udgøre 8 pct., jf. stk. 2.

Kildestaten kan efter stk. 3 dog ikke beskatte renterne, hvis modtageren af renter eller betaleren af renterne er den anden stats regering, centralbank eller en offentlig institution i denne stat, eller hvis den retmæssige ejer af renterne enten er The State Oil Fund i Azerbajjan eller Investeringsfonden for Udviklingslande (IFU) i Danmark.

Udtrykket »renter« defineres i stk. 4 og omfatter i relation til overenskomsten indkomst af gældsfordringer af enhver art med undtagelse af straf tillæg.

Denne begrænsning af kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for renter af fordringer, der har direkte forbindelse med et fast driftssted eller fast sted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7 eller 14, jf. artikel 11, stk. 5.

Efter stk. 6 defineres, hvornår renter anses for at hidrøre fra en kontraherende stat.

Stk. 7 fastsætter, at såfremt der foreligger en særlig forbindelse mellem den, der betaler renterne, og den retmæssige ejer af renterne, evt. med en tredje persons mellemkomst, som har bevirket, at de betalte renter overstiger det rentebeløb,

der ville have været fastsat, såfremt parterne havde handlet på almindelige markedsvilkår, finder bestemmelserne i artikel 11 kun anvendelse på den del af rentebeløbet, som er udtryk for almindelige markedsvilkår (transfer pricing). Det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i overenskomsten.

Artikel 12 (Royalties) fastsætter, at royalties kan beskattes i modtagerens bopælsstat. Royalties kan også beskattes i den stat, hvorfra de hidrører (kildestaten), men hvis den retmæssige ejer af betalingen er hjemmehørende i den anden stat, kan skatten dog udgøre 5 pct. af bruttobeløbet af royalties betalt i forbindelse med anvendelsen af patent, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller proces, eller oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer, jf. stk. 2, litra a. I alle andre tilfælde kan skatten højst dog 10 pct., jf. stk. 2, litra b.

Udtrykket »royalties« defineres i artikel 12, stk. 3, og omfatter i relation til overenskomsten betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelse af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm, ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller proces, eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer (know-how). Betaling for retten til at anvende udstyr (leasing) er ikke omfattet af definitionen af royalties.

Begrænsningerne i kildestatens beskatningsret gælder dog ikke for royalties af rettigheder, der har direkte forbindelse med et fast driftssted eller fast sted i denne stat. De beskattes som erhvervsindkomst efter artikel 7 eller 14, jf. artikel 12, stk. 4.

Efter stk. 5 defineres, hvornår royalties anses for at hidrøre fra en kontraherende stat.

Stk. 6 fastsætter, at såfremt der foreligger en særlig forbindelse mellem den, der betaler de pågældende royalties, og den retmæssige ejer af det immaterielle aktiv, evt. med en tredje persons mellemkomst, som har bevirket, at de betalte royalties overstiger det beløb, der ville have været fastsat, såfremt parterne havde handlet på almindelige markedsvilkår, finder bestemmelserne i artikel 12 kun anvendelse på den del af royaltybeløbet, som er udtryk for almindelige markedsvilkår (transfer pricing). Det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i overenskomsten.

Artikel 13 (Kapitalgevinster) fastsætter regler for beskatning af forskellige former for kapitalgevinster.

Gevinst ved afhændelse af fast ejendom kan beskattes i den stat, hvori ejendommen er beliggende. På samme måde kan gevinst ved afhændelse af rörlig formue, som udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted eller fast sted - eller af det faste driftssted eller faste sted som sådant - beskattes i den stat, hvori det faste driftssted eller det faste sted er beliggende.

Gevinst ved afhændelse af skibe og fly, der er anvendt i international trafik, eller af rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i den stat, hvori det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende.

Hvis mere end 50 pct. af værdien af aktier m.v. i et selskab m.v. består i fast ejendom, der er beliggende i en kontraherende stat, kan gevinst ved afhændelse af disse aktier m.v. beskattes i denne stat.

Gevinst ved afhændelse af andre aktiver end ovennævnte kan kun beskattes i den stat, hvori afhænderen er hjemmehørende.

Hvis foretagender fra forskellige lande driver skibe eller fly i international trafik gennem et konsortium, gælder bestemmelserne i artikel 13 for den del af fortjenesten ved denne virksomhed, som svarer til den andel, som et foretagende fra en kontraherende stat deltager med i konsortiet.

Artikel 14 (Frit erhverv) omhandler de tilfælde, hvor en person, som er hjemmehørende i den ene stat, udøver frit erhverv i den anden stat. I sådanne tilfælde kan denne anden stat (kildestaten) beskatte indkomsten for arbejdet, som er udført i denne stat, hvis den pågældende har et fast sted til sin rådighed i denne stat, eller hvis den pågældende opholder sig i denne stat i en eller flere perioder, der tilsammen udgør eller overstiger 183 dage inden for en 12-månedersperiode.

Stk. 2 definerer udtrykket »frit erhverv«. Frit erhverv omfatter især selvstændig videnskabelig, litterær, kunstnerisk, uddannelsesmæssig eller undervisningsmæssig virksomhed samt selvstændig virksomhed som læge, advokat, ingeniør, arkitekt, tandlæge og revisor. Artiklen om frit erhverv findes ikke længere i OECD-modellen. Frit erhverv udøvet i et »fast sted« anses efter den nuværende OECD-model for virksomhed udøvet i et fast driftssted.

Artikel 15 (Indkomst fra personligt arbejde i ansættelsesforhold) fastsætter regler for beskatning af lønindkomst. Hvis en person, der er hjemmehørende i den ene stat, udfører lønarbejde i den anden stat, kan denne anden stat (kildestaten) beskatte indkomsten for arbejdet, som er udført i denne stat.

Kildestaten kan dog ikke beskatte denne indkomst, hvis lønmodtageren opholder sig i kildestaten i højst 183 dage inden for en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og lønnen betales af eller for en arbejdsgiver, som er hjemmehørende i lønmodtagerens bopælsstat, og lønnen ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i kildestaten, jf. stk. 1 og 2. Alle tre betingelser skal være opfyldt.

Det er således kun Danmark, der kan beskatte en lønmodtager, som er hjemmehørende i Danmark, og som af sin danske arbejdsgiver udsendes til arbejde i Azerbajjan i højst 183 dage inden for en 12-månedersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, af lønindkomsten for dette arbejde, når denne er betalt af den danske arbejdsgiver. Men hvis lønnen vedrører arbejdsgiverens faste driftssted i

Azerbajjan, kan Azerbajjan dog også beskatte lønindkomsten.

Lønindkomst ved arbejde om bord på skibe og fly i international trafik kan beskattes i den stat, hvori det pågældende rederi eller luftfartsforetagende er hjemmehørende, jf. artikel 15, stk. 3.

Artikel 16 (Bestyrelseshonorarer) bestemmer, at bestyrelseshonorarer eller lignende vederlag, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver i sin egenskab af medlem af bestyrelsen og lign. for et selskab i den anden stat, kan beskattes i denne anden stat.

Artikel 17 (Kunstnere og sportsfolk) bestemmer, at kunstnere og sportsfolk kan beskattes i den stat, hvori de udøver deres virksomhed. Dette gælder også, når vederlaget tilfalder en anden end kunstneren eller sportsudøveren selv, typisk et selskab.

Artikel 18 (Pensioner) fastsætter, at alle pensioner samt ydelser fra midler tilvejebragt af det offentlige kan beskattes i den stat, hvorfra de udbetales (kildestaten). Artiklen omfatter dog ikke tjenestemandspensioner.

Artikel 19 (Offentligt hverv) fastsætter, at vederlag til offentligt ansatte som hovedregel kun kan beskattes i den udbetalende stat (kildestaten), men vederlaget kan beskattes i den anden stat (bopælsstaten), hvis arbejdet er udført dér, og modtageren enten er statsborger i denne stat eller ikke er blevet hjemmehørende i bopælsstaten alene for at påtage sig det pågældende hverv. Artiklen har betydning for ambassadepersonale og lignende.

Tjenestemandspensioner er også omfattet af artikel 19, så beskatningen sker i samme stat, hvori lønnen m.v. blev beskattet.

Artikel 19 gælder dog ikke vederlag eller pension i forbindelse med stateres udøvelse af erhvervsvirksomhed. I så fald anvendes bestemmelserne i artikel 15-18.

Artikel 20 (Studerende) fastsætter, at når en studerende, lærling, praktikant og lign. fra den ene stat opholder sig i den anden stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, kan den anden stat ikke beskatte den pågældende af stipendier og lignende, der hidrører fra kilder uden for denne anden stat.

Artikel 21 (Andre indkomster) fastsætter, at indkomster, der ikke er omhandlet andre steder i overenskomsten, kun kan beskattes i bopælsstaten, undtagen når indkomsten erhverves gennem et fast driftssted eller fast sted i den anden stat.

Artikel 22 (Metode til ophævelse af dobbeltbeskatning) indeholder de såkaldte metodebestemmelser og angiver den fremgangsmåde, som en stat skal anvende, når en person, der er hjemmehørende i denne stat, modtager indkomst fra den anden stat, og den anden stat kan beskatte indkomsten efter overenskomstens andre artikler.

Danmark og Azerbajjan skal anvende den såkaldte creditmetode som lempelsesmetode, jf. stk. 1 og 2.

Hvis en person, som er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra Azerbajjan, som efter overenskomstens

artikel 6–21 kan beskattes i Azerbajjan, kan Danmark medregne indkomsten ved opgørelsen af personens skattepligtige indkomst, men den danske skat, som beregnes af denne indkomst, skal nedsættes med et beløb svarende til den indkomstskat, der er betalt i Azerbajjan. Dog kan skatten ikke nedsættes med mere end den danske skat, som falder på den udenlandske indkomst. Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jf. ligningslovens § 33.

Derudover følger det af stk. 2, litra c, at såfremt en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter overenskomstens bestemmelser kun kan beskattes i Azerbajjan, kan Danmark medregne indkomsten i beskatningsgrundlaget. Den danske indkomstskat skal herefter nedsættes med den del, som falder på den udenlandske indkomst. Den udenlandske indkomst vil herved ”tælle med” ved en eventuel progressionsberegning af den pågældendes samlede indkomst (”progressionsforbehold”).

Hvis en person i Azerbajjan modtager dansk indkomst, som Danmark kan beskatte efter overenskomstens artikel 6-21, skal dobbeltbeskatning ligeledes undgås efter kreditmetoden, jf. artikel 22, stk. 1.

Artikel 23 (Ikke-diskriminering) bestemmer, at de to stater ikke må diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende, når de pågældende er under samme forhold. Dette gælder både for fysiske og juridiske personer. Bestemmelsen gælder også, selv om den pågældende ikke er hjemmehørende i en af de to stater. En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden stat, de samme personlige skattemæssige fordele, som den under hensyn til forsørgerpligt eller lignende indrømmer til personer, der er hjemmehørende i staten, jf. stk. 3.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder ikke alene i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten, men i forhold til skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 24 (Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler) foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i én af de to stater, mener sig udsat for en beskatning i strid med overenskomsten. De to staters kompetente myndigheder skal søge at løse vanskeligheder ved anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige, og den indeholder intet om voldgiftsprocedurer. I praksis finder myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter.

I forhold til intern dansk skatteret giver overenskomstens artikel 24 og vedtagelsen af dette lovforslag hjemmel til, at de danske kompetente myndigheder kan indgå aftaler med de azerbajjanske kompetente myndigheder til løsning af problemer i konkrete sager, jf. omtalen i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4 (særlige artikler).

Artikel 25 (Udveksling af oplysninger) pålægger generelt de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at overenskomstens bestemmelser eller de to staters interne skattelovgivning kan føres ud i livet, dvs. at skatteligningen kan foretages korrekt. Pligten

til informationsudveksling gælder for skatter af enhver art, som pålignes af de to stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt beskatningen ikke vil være i strid med overenskomsten.

Betegnelsen »skatter af enhver art« omfatter ikke alene direkte skatter, men også indirekte skatter (moms, punktafgifter m.v.).

Det er ikke nogen betingelse for udvekslingen af oplysninger, at den pågældende person er hjemmehørende i Danmark eller Azerbajjan. De to stater kan f.eks. udveksle oplysninger til brug for dansk beskatning af en person, som er hjemmehørende i et tredjeland, men som har et fast driftsted her i landet.

Oplysninger kan udveksles på flere forskellige måder. I bemærkningerne til OECD-modellens artikel om udveksling af oplysninger omtales specifikt tre måder, det kan ske på. For det første kan oplysninger udveksles efter anmodning. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Azerbajjan i en given situation har grund til at formode, at skattemyndighederne i den anden stat er i besiddelse af oplysninger, som er nødvendige for skatteligningen, kan myndighederne anmode myndighederne i den anden stat om at videregive oplysningerne til brug for den konkrete sag. Myndighederne i den anden stat har pligt til om muligt at fremskaffe de pågældende oplysninger, hvis de ikke allerede er i besiddelse af de oplysninger, der anmodes om, og disse oplysninger forefindes i den anden stat. Det er dog en forudsætning, at myndighederne i den anmodende stat selv har gjort, hvad de kunne for at fremskaffe oplysningerne.

En anden måde er spontan udveksling af oplysninger. Hvis skattemyndighederne i Danmark eller Azerbajjan kommer i besiddelse af oplysninger, som de skønner kan være af interesse for skattemyndighederne i den anden stat, kan disse oplysninger videresendes til myndighederne i den anden stat, selv om de ikke har anmodet om dem.

En tredje mulighed er, at skattemyndighederne i en stat automatisk - det vil sige systematisk og med faste mellemrum - sender oplysninger til den anden stats myndigheder. Det kan f.eks. være oplysninger om lønudbetalinger til personer, som er hjemmehørende i den anden stat.

Artiklen giver også mulighed for, at repræsentanter fra de azerbajjanske skattemyndigheder kan være til stede ved danske skattemyndigheders undersøgelse hos en person eller et selskab her i landet, eller at repræsentanter fra de danske myndigheder er til stede ved azerbajjanske myndigheders undersøgelse i Azerbajjan.

De to stater kan også aftale en såkaldt simultan undersøgelse, hvor deres skattemyndigheder hver på sit territorium undersøger de skattemæssige forhold hos en eller flere skattepligtige, hvor de har en fælles eller beslægtet interesse, med henblik på, at de derefter udveksler alle relevante oplysninger, som de er kommet i besiddelse af.

Der er ikke i artiklen regler for, om udvekslingen af oplysninger skal foregå på den ene eller anden måde eller i en kombination af flere måder. Der er heller intet til hinder for,

at de to staters skattemyndigheder kan foranstalte undersøgelser målrettet mod særlige erhvervsgrene m.v.

En stat har dog ikke pligt til at give oplysninger eller udføre forvaltningsakter i strid med dens lovgivning eller praksis eller give oplysninger, som ville afsløre forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser.

Informationsudvekslingen omfatter også såkaldte bankoplysninger. Der er således pligt til at videregive oplysninger, som er indhentet (eller skal indhentes) fra banker eller andre finansielle institutter.

En stat skal behandle oplysninger, som den har modtaget fra den anden stat, som fortrolige.

Artikel 26 (Diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder) fastslår, at overenskomsten ikke berører skattemæssige begunstigelser for diplomater og lign.

Artikel 27 (Ikrafttræden) bestemmer, at de to staters regeringer skal underrette hinanden, når de forfatningsmæssige betingelser for den nye overenskomsts ikrafttræden er opfyldt. Overenskomsten træder i kraft på datoen for det sidste lands underretning herom. Overenskomstens bestemmelser for så vidt angår kildeskatter og andre skatter finder anvendelse fra og med det følgende kalenderår.

Artikel 28 (Opsigelse) bestemmer, at overenskomsten har virkning på ubestemt tid, men at den efter fem år kan opsi-

ges med et varsel på seks måneder til udgangen af et kalenderår, dvs. frem til den 30. juni i ethvert kalenderår.

Til § 2

Det foreslås, at skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttrædelse.

Dette sker, når både Danmark og Azerbajjan har underrettet hinanden om, at de forfatningsmæssige betingelser for overenskomstens ikrafttræden er opfyldt, jf. overenskomstens artikel 27.

Efter overenskomstens artikel 27 skal de to lande udveksle noter om, at de har gennemført de nødvendige procedurer for overenskomstens ikrafttræden. Overenskomsten træder i kraft på datoen for modtagelsen af den sidste af disse noter.

Der vil blive udsendt en bekendtgørelse om lovens ikrafttræden samt en bekendtgørelse af overenskomsten med gengivelse af den danske og engelske overenskomsttekst.

Til § 3

Eftersom spørgsmål om skatter hører under henholdsvis det færøske og det grønlandske selvstyres kompetenceområde, gælder loven ikke for Færøerne og Grønland.